

rettskafne, på tross av hva vi egentlig er, som om vi aldri har syndet, selv om hver og én av oss er en synder, som om vi var uskyldige, selv om vi alle er skyldige.

Paulus kaller denne ensidige og himmelske handlingen «nåden»; den er Guds gave, som «gis i overflod til de mange på grunn av nåden fra det ene mennesket Jesus Kristus.» og «rettferdighetens gave» (Romerne 5,15.17). Videre samler han trådene:

«Slik det ene menneskets ulydighet (Adams synd) gjorde de mange til syndere, skal nå den enes lydighet gjøre de mange rettferdige» (Romerne 5,19).

Jesu lydighet overfor Guds lov gis med andre som en gave, helt gratis, til syndere. Men Gud forholder seg ikke til oss som om vi var rettferdige for å bekrefte vår synd, men heller for å ta bort den byrden synd og skyld legger på våre hjerter, og for å fjerne all angst knyttet til vårt forsøk på å fortjene frelse. På den måten kan han troverdig vise oss sin ubetingede kjærlighet, samt hans visjon for oss og hans tro på oss. Når forholdet til Gud er gjenopprettet gjennom nåden, vil lydighet mot Guds lov være som en indre drift. Det er tro skapt av tro, og kjærlighet fremkalt av kjærlighet.

Nå nærmer vi oss den nye pakten.

Da Gud gav sin lov på Sinaifjellet, hadde ikke israelittene selvinnsikt nok til å dømme sin egen moral, og derfor var de selvsikre da de lovet: «Alt Herren har sagt, vil vi gjøre og adlyde» (2. Mosebok 24,7). Deretter fulgte en historie fylt av ulydighet, opprør og alle slags synd, etterfulgt av nye løfter om å følge Guds lov. Dette ble kjent som den *første* og den *andre* pakten (Hebreerne 8,7. 13). Men Gud hadde en annen løsning i tankene: Den nye pakten, som er basert på Guds løfte om å tilgi våre synder og skrive sin lov i våre hjerter.

Les Jeremia 31,31-34 og Hebreerne 8,7-12 og diskuter innholdet i den nye pakten.

SETT SAMMEN

Med det nye forholdet til Gud gjennom den nye pakten, holder vi ikke loven for å oppnå frelse, men som en kjærlig konsekvens av gaven vi fikk gratis gjennom Jesus.

I Romerne 7,1-6 bruker Paulus ekteskapet som en metafor for å illustrere forskjellen mellom den gamle og den nye pakten. Paulus forklarer at hvis en kvinne har en ektemann, binder loven henne til han så lenge han lever. Skulle hun gifte seg med en annen mann, begår hun ekteskapsbrudd. Men skulle ektemannen dø, kan hun igjen gifte seg med en annen mann.

Paulus sammenligner den første ektemannen med vår kamp for å oppnå frelse gjennom loven, og den andre mannen med Jesus, som den eneste veien til frelse. Han ber oss om å dø «fra det som bandt oss (loven)» for å nå frelsen og et *giftemål* med Kristus som vår redningsmann. Da kan vi være i et nytt forhold med Gud. «Derfor tjener vi Gud i et nytt liv i Ånden, og ikke i det gamle, etter bokstaven» (vers 6).

Med andre ord forsøker vi, gjennom den første pakten, å følge loven ord for ord for å oppnå velvilje hos Gud, mens i den nye pakten forholder vi oss til Gud med et premiss som sier at vi allerede har Guds nåde gjennom Kristus. Derfor følger vi hans lov med motivasjon og kraft fra hans kjærlighet.

OPPLEV

Med hele meg ønsker jeg å følge Jesus i den nye pakten.

Jeg tilstår at jeg er fullstendig ute av stand til å leve i harmoni med Guds lov hvis jeg må gjøre det alene. Derfor omfavner jeg Jesu rettferdighet som mitt eneste håp, og jeg ber om at han skal skrive sin lov i hjertet mitt. Jeg ønsker å oppleve det David beskriver i sin lidenskapelige bønn: «Min Gud, å gjøre din vilje gir meg glede, din lov er dypt i mitt indre» (Salmene 40,9).

truthlink.org

[truth] LINK

11 Livet i Guds kjærlighet

utforsk • sett sammen • opplev

11 LIVET I GUDS KJÆRLIGHET

UTFORSK

Det eneste Gud ønsker for oss mennesker er kjærlighet til andre mennesker.

HVORDAN KJÆRLIGHET SER UT I PRAKSIS

Se for deg en by med millioner av innbyggere, som Los Angeles, men hvor hver ektefelle elsker sin partner og alltid er trofast. Et sted hvor alle er fornøyd med hva de eier og ingen ønsker å ta noe fra noen og hvor alle alltid kan stole på at alle forteller sannheten. Et sted hvor alle er glade i, og respekterer sine foreldre, og alle setter andres liv og velferd høyt, og ingen gjør noe for å skade eller mishandle andre. Det finnes heller ingen ødelagte forhold, og alle kjenner Gud som som absolutt og ubetinget kjærlig, og alle tilber ham, frivillig og med glede, for den han er.

Virker dette som et sted du godt kunne tenke deg å leve, eller som et sted du helst bør holde deg langt unna? Selvfølgelig er det ideelle forhold å leve under. Det vi har presentert, er faktisk et samfunn hvor alle lever i harmoni med og følger Guds lov, også kjent som de ti bud. Men hva slags lov er egentlig dette? Ved å se på samfunnet vi har beskrevet, er det en lov bygget på trygge relasjoner. De fire første budene i loven beskriver hvordan vertikal kjærlighet, altså kjærligheten til Gud, skal se ut. De seks siste budene beskriver hvordan en horisontal kjærlighet, mellom mennesker, skal se ut.

Les 2. Mosebok 20,1-17 og Matteus 22,36-40 og diskuter hvordan de ti bud beskriver praktisk kjærlighet.

Siden Gud er kjærlighet, må hans lov nødvendigvis også være kjærlighet. Derfor er hans lov i bunn og grunn en skriftlig versjon av hans karakter. Og siden Guds lov viser oss hans karakter, er den like uforanderlig og evig som Gud selv. Følg logikken i disse skriftstedene for å finne den urokkelige kjernen som danner Guds lov:

Malaki 3,6; Jakob 1,17; Hebreerne 13,8; 1. Johannes 4,8; Romerne 13,10.

FRIHETENS LOV

Det finnes dem som ikke liker at Gud skal ha noen lov, men de har heller ikke forstått formålet med loven. Ordet lov assosieres ofte med kontroll, begrensninger og vilkårlige regler som kun setter en stopper for frihet og glede. Men lenger unna sannheten kommer man faktisk ikke.

Jakob kaller Guds lov « _____ fullkomne lov» (Jakob 1,25).

David sier om Guds lov: «Jeg vil _____ den veien dine bud viser, for du gjør mitt hjerte _____» (Salmene 119,32).

Når mennesker lever med trofasthet i alle slags relasjoner, øker deres mulighet for å oppleve frihet og glede. På den andre siden visner og dør mulighetene når trofastheten blir misbrukt. Guds lov begrenser derfor ikke, men frigjør. Den begrenser ikke den lykken og friheten et menneske kan erfare, men maksimerer den. Hvem kjenner seg lykkeligst, den alle kjenner som ærlig og dermed har alles tillit, eller den som lyver og jukser og som ingen stoler på? Hvilket av forholdene har størst potensial: Et par hvor begge parter er trofaste mot hverandre gjennom hele livet og opplever en dypere tillitt og nærhet til partneren? Eller paret hvor begge utnytter hverandres tillit og begir seg ut i forhold utenfor ekteskapet? Hvem har størst frihet, den som alltid er sint og voldelig eller den som aldri tenker vondt om andre?

Ikke mer å si om den saken.

TOMT PÅ MORALKONTOEN

Vi har et problem, og det er alvorlig. Paulus gir en klar beskrivelse av problemstillingen:

«Loven er altså hellig, og budet er hellig, rett og godt.» «Vi vet at loven er av Ånden, mens jeg er av kjøtt og blod, solgt som slave til synden. For jeg forstår ikke hva jeg selv gjør. Det jeg vil, gjør jeg ikke, og det jeg avskyr, det gjør jeg» (Romerne 7,12. 14-15).

Det er tydelig at det er oss det er noe galt med, ikke Guds lov. Ordet Bibelen bruker for å beskrive denne fundamentale feilen, er synd, som per definisjon er «opprør mot loven» (1. Johannes 3,4), og loven er kjærlighet (Romerne 13,10). Så ved å si at vi er syndere, sier vi at vi snur oss bort fra kjærligheten og mot egoismen. Vi er i en tilstand Martin Luther beskrev som «homo incurvatus in se», «mennesket innkrøkt i seg selv». Vår tilbøyelighet til å gjøre det som tjener oss selv, er så sterk at Paulus sier vi er «solgt som slave til synden». Ved oss selv, uansett hvor hardt vi kjemper, vil vi aldri klare å leve i harmoni med Guds lov, Guds kjærlighet. Vår moral har gått konkurs. Vi trenger mer enn selvhjelpsbøker, religiøse handlinger, medisin eller viljestyrke.

Vi trenger en redningsmann. Og her kommer Jesus inn i bildet!

DEN NYE PAKT: LYDIGHET FRA INNSIDEN

Gjennom Jesus har Gud satt i stand en redningsplan. Bibelen sier at vi «venter i ånden, på den rettferdigheten som er vårt håp» (Galaterne 5,5).

Jeremia gir redningsmannen som skulle komme en tittel som åpenbarer mye: «Herren, vår rettferdighet» (Jeremia 23,6. 33,16). Rettferdigheten presenteres som en gave fra utsiden heller enn noe mennesket kan skape for seg selv. Det er Herrens rettferdighet, men allikevel er den vår. Han er «vår rettferdighet».

I Det nye testamentet utdyper Paulus denne fantastiske tanken. Han forklarer at Gud redder de som har syndet ved å la dem få del i Kristi rettferdighet. Gjennom Jesu rettskafne liv og død gjør Gud noe utrolig for syndere: Han «byr at det som ikke er, skal bli til» (Romerne 4,17). Gud forholder seg til oss som om vi var